

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 22 MARÇ DE 2024 | Número 244

PÀG. 3 | SANT FELIP NERI

S'estrena el rèquiem 'Cants d'absència'

PÀG. 8 | CLERGAT

Pepe Rodado, l'últim capellà obrer

PÀG. 15 | SAGRADA FAMÍLIA

“T'acabarem' és l'afirmació que duem al cor”

PÀG. 17 | JUDAÏSME

Què és la festa de Purim?

PÀG. 23 | RUTH GIORDANO

Estat del benestar o de la comoditat?

Akiara Books posa rostre als migrants que viuen a Catalunya | PÀG. 5

PÒRTIC

El Soly és originari del Senegal; l'Helena va deixar Bolívia; el Said va haver de fugir de Síria; la Ruth va néixer a El Salvador; la Meriem va marxar del Marroc, igual que l'Ossama. Totes ells són joves migrants que han hagut de marxar del seu país i han arribat a Catalunya. L'editorial Akiara Books ara els ha dedicat un llibre. Una obra que ens parla avui d'una Pasqua real i cristiana, d'una Passió, quasi mort i una Resurrecció possible. Que tingueu una molt Bona Pasqua, comunitat de Catalunya Religió.

SUMARI

3 Actualitat

S'estrena el rèquiem 'Cants d'absència' a Sant Felip Neri

Akiara Books: "Volem posar nom i rostre a la gent que ha marxat del seu país"

L'últim capellà obrer: "Els nous sacerdots desconeixen que existeixi aquesta opció"

"T'acabarem' és l'afirmació que duem al cor a la Sagrada Família"

Què és la festa de Purim?

La Facultat Antoni Gaudí convida a reflexionar sobre la relació de l'art amb l'espiritualitat

23 Panoràmica

Estat del benestar o de la comoditat?, per Ruth Giordano

24 Recull de premsa

25 La setmana a les xarxes

Fotografia: Oratori Sant Felip Neri.

S'estrena el rèquiem 'Cants d'absència' a Sant Felip Neri

Aquest divendres 22 de març entre les històriques parets de Sant Felip Neri i a les portes de Setmana Santa, ressonaran per primer cop en la història les notes d'un nou rèquiem que porta per títol 'Cants d'absència'. Es tracta d'una composició d'estrena escrita per la compositora andalusa **Sara Ramos** sobre textos de la missa de rèquiem llatina i amb poesies de **Carles Duarte**.

El concert comptarà amb les joves veus de la **coral Noctes**, un cor mixt d'una dotzena de joves amb soprano i tenor solistes que projectaran tot l'esperit d'un rèquiem sota direcció de **Maria Mauri**. Però no ho faran sols, sinó amb l'acompanyament de **Joan Seguí** a l'orgue **Montserrat Torrent** i **Paola Ríos** al violoncel.

Un rèquiem del segle XXI

L'estrena sorgeix de la iniciativa d'aquesta compositora sevillana, que és també catedràtica de composició al Conservatori Superior de Sevilla i investigadora de la Universitat de Granada, gràcies a una beca guanyada per concurs de l'Ajuntament de Barcelona. De Sara Ramos, que compta amb una trajectòria i un bagatge

important en música religiosa, Duarte en ressalta “la seva consciència íntima i profunda de l’espiritualitat que es reflecteix en la música que escriu”. Sara Ramos va quedar influenciada fa anys en escoltar el Rèquiem a la memòria de **Salvador Espriu** del compositor **Xavier Benguerel**. Des de llavors volia escriure un rèquiem i buscava un poeta català amb qui connectés i que pogués formar part de l’obra, com així ha estat.

Amb l’obra de Benguerel com a punt de partida, Ramos va contactar per internet amb Carles

Duarte després de conèixer la seva poesia. Per això el rèquiem alterna els textos en llatí amb la nostra llengua i les poesies de Duarte, algunes d’elles recitades per ell mateix. Segons Duarte, el rèquiem “parteix de la tradició però alhora amb un punt de mirada en l’actualitat. En cap cas és una obra experimental, però és alhora molt contemporània, molt ben construïda i d’una gran bellesa”.

Carles Duarte, que és president de la Fundació Catalunya Religió, està convençut que el rèquiem mostra un Déu que ens acull i reforça la

idea que l’espiritualitat i l’art tenen una relació molt intensa. Duarte, que va escoltar el rèquiem en l’assaig general previ, es referma en el convenciment pel qual ha treballat tota la vida: el d’impulsar la presència de l’espiritualitat en l’art com una de les seves prioritats. Perquè com afirma, “l’art té en el fons vocació de transcendència”.

Sant Felip Neri, epicentre cultural

La bona sonoritat del temple de Sant Felip Neri ha estat determinant per acollir l’estrena d’aquest rèquiem, però la tria no és casual, ja que l’oratori és la seu també de la **coral Sant Jordi**, de la **Fundació Montserrat Torrent**, i **fa poc ha inaugurat la seva sagristia major com a espai d’activitats culturals**. És un **temple històric** que més enllà de la seva façana turística i ultra celebracions religioses, acull i projecta un bon gruix d’activitats culturals al cor de la Barcelona vella, moltes d’elles amb l’orgue com a protagonista.

El concert, que començarà a les 9 del vespre, té una hora de durada i és d’entrada lliure.

Akiara Books: “Volem posar nom i rostre a la gent que ha marxat del seu país”

Hem hagut de marxar és el nou llibre editat per **Akiara Books**, escrit per **Laia de Ahumada**, i il·lustrat per **Cinta Fosch**. Una obra presentada als mitjans aquest dimarts al matí a Ona Llibres, i que recull el testimoni de sis joves migrants que han hagut de marxar de casa seva i viuen actualment a Catalunya. El llibre s'ha presentat aquest dimecres a la Fundació Migra Studium.

El **Soly** és originari del Senegal; l'**Helena** va deixar Bolívia; el **Said** va haver de fugir de Síria; la **Ruth** va néixer a El Salvador; la **Meriem** va marxar del Marroc, igual que l'**Ossama**. “El que relliga les seves històries és que tots ells han hagut de marxar”, relaten a la sinopsi del llibre.

A Akiara Books, afirma la seva editora i fundadora, **Inès Castel-Branco**, “creiem que amb els infants i joves podem parlar de tots els temes, i el repte sempre és com fer-ho”. Aquest llibre, expliquen, neix d'un buit, d'una incomoditat, “de voler apropar als adolescents i joves un tema com la migració”. Per aquest motiu, el llibre va acompanyat d'una fitxa pedagògica, molt pensada per escoles i grups, per poder treballar el llibre des de diferents perspectives i temàtiques al voltant de la migració.

Un treball en equip, que neix a partir del Treball del Màster d'Edició d'una de les treballadores de l'editorial, i que inicia amb aquest exemplar una nova col·lecció a Akiara Books, la col·lecció Akivida: històries per canviar la mirada.

Un llibre, escrit per Laia d'Ahumada, en què parla gent que pot explicar el seu viatge, "perquè n'hi ha d'altra que no es veu encara capaç". Volen "posar nom i rostre a la gent que està entre nosaltres i que ha marxat del seu país", han puntualitzat. És per Ahumada, el sisè llibre d'entrevistes que realitza, però s'ha convertit "en el més dur que he fet fins ara".

Es testimonien relats de joves migrants d'entre 20 i 40 anys, que permet canviar la mirada envers la migració, aprendre escoltant, i copsar com molts temes es van entrelaçant en els relats, com "la injustícia, la soledat, l'absència d'oportunitats, la pèrdua d'identitat, la importància de l'acollida o els interminables tràmits i burocràcia que van associats a la migració".

Tot aquest relat trenat per Ahumada i il·lustrat magistralment per la il·lustradora Cinta Fosch.

Fosch té experiència il·lustrant en mitjans de comunicació temes complexos i socials i ha volgut fugir de sentimentalismes, aportant "una pàtina de poesia a la imatge per equilibrar un text dur i cru". Fosch creu que "cal dotar de significat les imatges", i és per això, per exemple, que els retrats de cada personatge del llibre el formen un compendi de diferents imatges que el simbolitzen. "Ningú és un retrat fix, som un retrat mogut i he volgut fer una multiplicitat de coses que afegeixen imatges a la nostra vida".

En aquest llibre també hi ha tingut part implicada les organitzacions socials com Open Arms i la Fundació dels Jesuïtes a Catalunya Migra Studium. Elles són les institucions que han proporcionat els noms de les persones que podien explicar el seu relat de viatge i la seva situació. El delegat dels Jesuïtes a Catalunya, Pau Vidal, ha reconegut com aquest llibre és un llibre "valent per a joves". També ha volgut encabir el llibre com un "llibre polític, en el sentit ampli del terme", que parla d'esperança i injustícia i que és una "eina per fer incidència i sensibilització social".

Una obra que des d'Open Arms, i a través de l'assessora pedagògica **Ángeles Schjaer**, creuen que exemplifica com la migració "no és mai homogènia". Schjaer ha remarcat com "fa falta personalitzar i entendre a qui tenim ja al costat".

Ha clos la presentació del llibre un dels protagonistes del llibre, en **Soly Dunia Kato**. "Que parlin de tu és molt difícil", ha afirmat a l'inici, i que "t'emocionis llegint la teva vida encara més". En Soly té clar que el problema de la migració irregular i dels perills de les vies de fugida es resol "amb visats per poder viatjar". Un tema, creu, que "no interessa", i que posa de manifest com "tenim dret a migrar, però depèn del teu color, d'on vinguis o del teu passaport, no".

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

● CONTES DESEXPLICATS

● LLIBRES DE CONEIXEMENTS

● FADANINA

● LES AVENTURES DE LA VIOLETA

● ORIOL PELACANYES

Libres
que fan lectors

■ ■ BAULA

Una primavera
plena de novetats
per llegir

Pepe Rodado, l'últim capellà obrer de Catalunya.

L'últim capellà obrer: "Els nous sacerdots desconeixen que existeixi aquesta opció"

El Concili Vaticà II va reconèixer una forma de viure el Ministeri diferent de la que estava establerta: la possibilitat de ser capellà obrer. Un sacerdot, que està ordenat, però que escull treballar en una feina manual per relacionar-se amb la vivència del poble de forma directa. Parlem amb **Pepe Rodado**, l'últim capellà obrer en actiu de Catalunya, qui és consiliari general de l'Acció Obrera Catòlica (ACO), membre de l'Associació de Sacerdots del Padro i capellà acompanyant de diversos moviments de la Pastoral Obrera de Catalunya (POC).

Ets cambrer?

Sí. Treballo de cambrer a la Joaquim Blume. És una residència de joves esportistes de la Generalitat. Abans era per gent que anava a les Olimpíades, però el 92 van crear el CAR de Sant Cugat, que ja és on hi ha la gent que anava a les olimpíades i els professionals i van deixar la Blume per esportistes que estan en etapa de formació. Jo treballo de cambrer al menjador, portem la bugaderia i també fem una part de la neteja de la cuina. El meu contracte és de cambrer al menjador.

Però també ets capellà. Com vas sentir la vocació de sacerdot?

Quan jo vivia al meu poble, va haver-hi un primer intent, però res. Llavors, quan vaig venir a viure a Sabadell, de seguida vaig començar a jugar a futbol i ja vaig deixar d'anar a missa. Vaig començar a treballar amb disset anys i vaig redescobrir tota la qüestió del moviment obrer. Era un moment que va haver-hi la reconversió del tèxtil, es van tancar moltes fàbriques a tot arreu de Sabadell i vaig participar en mobilitzacions molt importants.

I, ahora, va sortir també la inquietud, que jo tenia des de petit, per la fe en Jesús. Vaig contactar amb la parròquia de Badia del Vallès i justament, en aquell moment, començava l'**Enric Enguix**, un capellà pradosià, amb els grups de joves. Després amb el **Gregori Manso** van començar a fer la JOBAC. Allò va ser el que va lligar les dues coses: la inquietud de fer, però vinculada també al moviment popular, el moviment de la vida, de l'home obrer.

En aquell moment, l'Enric un dia em va proposar: "Tu no t'has plantejat mai ser capellà?".

I li vaig contestar: "Estàs sonat". Però aquella pregunta se'm va quedar ressonant. De mica en mica la balança s'anava decantant cap al sí. Fins que finalment em vaig decidir a fer aquest pas i vaig entrar al seminari.

"LA FIGURA DE CAPELLÀ TRADICIONAL ÉS LA QUE ESTÀ EN JOC"

La teva formació al Seminari com va ser?

Sempre havia tingut molt clar que la referència sempre havia sigut de la meua família, la gent treballadora. Des de l'inici, se'm va plantejar també la possibilitat de fer un procés de formació al seminari que vinculava les dues coses, és a dir, la formació enfocada per viure el ministeri en el món obrer. En aquell moment existia el projecte Encaminament Sacerdotal al Món Obrer(ESMO) i se'm va facilitar. Jo vaig tenir moltíssima sort perquè venia de la fàbrica, no tenia estudis i vaig haver d'estar al seminari, a les Corts, per recuperar la qüestió dels estudis. Després, ja vam venir aquí a Torre Baró amb el meu company Fermí i vam començar la forma-

ció pròpiament del seminari. Treballavem al matí, estudiavem a la tarda i vivíem a Torre Baró, a mitja muntanya. Per tant, va ser una formació adaptada que permetia no desvincular-nos del treball.

Tenies referents?

Sí. Vam començar el Fermí i jo, però, abans que nosaltres, l'havien fet d'altres. Després es va afegir **Rafa Marotto**, i després **Miquel Cubero**, que va ser l'últim que va fer aquest pla. Quan ell va acabar va coincidir que ja no hi havia cap persona que estigués interessada en aquest procés i com en aquell moment els que eren superiors al Seminari no acabaven de veure clar, es va tancar. Irònicament, quan ho van tancar, hi havia altres persones que estaven interessades en aquest procés, però ja no els hi van donar la possibilitat.

Què és ser capellà obrer?

Hi ha unes línies fonamentals inspirades en la Teologia de l'Encarnació, de Jesús, que és l'home, que comparteix la vida amb tothom. Fer vida senzilla, de poble, com un més. Aquesta

era la concepció dels capellans obrers, que van sorgir a França, al principi dels anys 40, després van ser prohibits, i després van ser de nou readmesos en el Concili Vaticà II. En aquell moment aquí a Espanya vam tenir un fort creixement del concepte de capellà, no com ésser allunyat del poble i per sobre, sinó al contrari, compartint la pròpia vida, des d'aquesta encarnació, la Teologia de l'Encarnació i l'espiritualitat d'Encarnació.

Aquest és el gran tret, situar-nos rebutjant el que pugui sonar privilegi, diferència, separació. Servint dins del Poble de Déu, com un més perquè compartim les mateixes condicions de vida. I per això, el treball manual és important per al món obrer, però també viure en barris determinats, i fer-ho nosaltres tot. La compra, la neteja, pagar el pis o el lloguer, sobretot. Com un treballador més, no?

JO HAURIA ESPERAT QUE EL MEU BISBE ALGUNA VEGADA M'HAGUÉS DIT: "ESCOLTA'M, COM VA AIXÒ, QUÈ TAL, COM HO VIUS?". NINGÚ M'HA PREGUNTAT MAI RES.

El concepte d'obrer abans era molt més acotat al treball manual. Els sacerdots que també són potser professors de la universitat o periodistes serien capellans obrers?

Això ja és una qüestió debatuda. D'una banda, cal tenir en compte l'evolució que ha tingut tot el món del treball, que ha sigut molt gran, evidentment. És a dir, encara hi ha molta gent que pensa que el món del treball, que és molt obrer, és el treball on vas amb granota, casc i és a una fàbrica. I és una part que continuen existint, però hi ha molta més varietat. Sobretot en el nostre país, el treball s'ha desenvolupat en els serveis de tota mena.

Però en aquell moment, el món del treball sempre, sobretot, tenia d'específic que fossin feines que estiguessin arrelades també a la gent senzilla. I, per tant, era el treball manual. Llavors, durant molt de temps, tot el que era el treball més com intel·lectual doncs quedava una mica fora d'això. No s'entenia com a treball, com a capellà obrer. No només per dedicar-te a la feina ets capellà obrer, sinó que ha d'anar acompanyat també en viure en unes determinades condicions de gent senzilla.

Per exemple, jo quan vaig decidir treballar, jo descartava les possibilitats d'educador que van sorgir perquè jo volia estar en relació horitzontal amb la gent. I, per tant, ho vaig fer al principi, després ho vaig deixar per una qüestió de salut laboral i el metge em va dir que no podia fer aquests segons quins compres de feines. I després, en contacte amb la gent migrant precisament al Bon Pastor és quan em va tornar a fer sentir la necessitat de tornar al món del treball per compartir una concepció del treball, que la gent d'aquí semblava que havia perdut. I va ser a partir de dir que el treball és essencial per les persones, no és una cosa per aconseguir una altra, sinó que el treball és per viure, quan m'ho vaig replantejar i li vaig demanar al bisbe que em deixés tornar al treball manual i deixar la parròquia.

Com va estar l'experiència de trobar feina?

En tot el procés, buscava unes feines determinades. Vaig fer un curs d'ajudant de cuina de l'atur i vaig començar a treballar d'ajudant de cuina. Vaig fer uns anys i després va sortir aquest de cambrer. Buscava treballs una mica d'aquest tipus, que em permeti estar amb un tipus de gent sense qualificació.

Ara ho deixes.

Sí. Aquesta setmana potser és la darrera. M'he demanat una excedència de dos anys per poder dedicar-me en aquest moment més a l'ACO i fer-me més present a les entitats associatives del meu barri, una altra cosa que va molt vinculada a la presència dels capellans obrers que tradicionalment, s'han vinculat, a part de la feina, al lloc de viure.

La dedicació a l'ACO com a responsable és important perquè ara em veig molt limitat, no puc fer moltes coses i em sembla que és un trist servei al moviment. Ara vull fer això i, d'altra banda, permetre'm tenir més temps per dedicar-me a ser més present a la vida del barri, a la vida organitzada. Aquest és una cosa que voldria aprofitar ara.

“CADA VEGADA TÉ MÉS SENTIT SER CAPELLÀ OBRER”

És un reflex de com la vida del treballador moltes vegades no deixa que s'organitzi?

Exactament. Penso que és important perquè els barris que sempre han marcat molt la vida de les persones, com un símbol d'identitat. Hi ha gent que viu a casa nostra individualment i vull col·laborar amb la gent que vol refer aquest teixit comunitari als barris.

Ets l'últim capellà obrer?

Dels meus companys no queda ningú. En Fermí també estava als moviments, però se'n va anar a Xile deu anys i quan va tornar, no va continuar en el món del treball. I el Rafa, que també hi treballava, no va continuar i ha estat a les parròquies. Quan jo vaig voler tornar, vaig parlar amb el bisbe i no va ser fàcil que em deixés.

Com es viu la teva figura dintre de l'Església?

Costa de comprendre per molts companys aquesta opció. Hi ha molts que diuen “si falten capellans per què et dediques a això i no et dediques a parròquies”. És un altre punt de vista. Penso que és una manera de viure el Ministeri, reconeguda pel Concili Vaticà II, i ara, en aquest moment, la gran majoria que ho han fet ja estan jubilats.

No hi ha gent que vingui darrere, d'entrada, perquè desconeixen aquesta modalitat de ser capellà. Hi ha alguns companys que han vingut aquí a l'Arxiprestat i quan m'han presentat i han explicat que treballa, preguntaven: “Això és possible?”. Ho ignoren. Hi ha un desconeixement bastant notable i no es potencia tampoc.

Jo reivindico que és un enriquiment pel presbiteri. Per desgràcia, a mi ningú em diu res. Simplement anem fent com una cosa allà marginal. I és una llàstima. Jo, per exemple, hauria esperat que el meu bisbe alguna vegada m'hagués dit: “Escolta'm, com va això, què tal, com ho vius?”. Res. Vam estar tres anys perquè em donés permís per fer-ho. Però després ningú m'ha preguntat res. Com si fos una neura meva. Jo ho visc com una cosa d'Església perquè soc part del presbiteri, per tant, és realment vàlida.

Penses que ser capellà obrer és cosa del passat?

Jo crec que cada vegada té més sentit ser-ho. Primer, els capellans no podem viure per sempre com ho fem ara. Ens hauríem d'anar desvinculant en matèria econòmica de l'Estat

per tenir autonomia per fer el que creiem. L'Església es va fent més petita i hauríem de poder viure de la nostra feina. Sense negar que puguin haver-hi companys, que puguin estar alliberats per fer una tasca específica. Però que no fos la norma general, sinó el contrari.

"MOLTES VEGADES NO HEM SABUT CONNECTAR LA VIVÈNCIA DE LA FE AMB AQUESTA REALITAT QUE VIU LA GENT"

La falta de referents i de noves incorporacions al presbiteri contribueixen al fet que aquesta opció no estigui contemplada pels seminaristes?

Jo penso que és la figura de capellà que està en joc, també. Ser capellà obrer és una aportació molt positiva per a l'Església que ha de venir. Crec que és molt més de futur que no pas la figura de capellà tradicional. Les decisions les han de prendre les comunitats i el capellà amb un paper més de conseller. Crec que s'ha de motivar la formació, el diàleg amb la gent, però

no de les responsabilitats. Ha de ser una comunitat d'una forma més sinodal, això que ara es parla. Això és el que fem els moviments i a les parròquies no tant.

A les parròquies, el capellà tradicionalment ho feia tot. I, per tant, no s'ha educat la gent a tenir aquesta formació i aquesta capacitat. Les comunitats han de ser autònomes per prendre decisions. Falta gent adulta, que sigui capaç de fer les coses, de plantejar els problemes, les situacions, dintre de moltes comunitats.

Les noves generacions de seminaristes beuen d'un corrent més conservadora.

En un món tan difús, on no tens mai les coses clares, que l'Església es mantingui igual dona seguretat. Saber què hem de fer com a capellans i que ha de fer la gent. Però és un moment de canvi en el món i també de l'Església perquè com a part del món. Descobrir la fe com un camí de llibertat i, per tant, de seguretat és una provocació de la responsabilitat. I això és molt més incòmode que no pas tenir les coses ben clares. Aquí el model de capellà, el model d'Església que hi ha al joc, és molt important

i pesa molt. Hi ha gent que vol recuperar l'Església com a lloc d'influència. Allò no té cap futur. Ser crític és una cosa, anar a la contra és una altra.

L'Església s'ha oblidat de la classe treballadora?

Caldria desmuntar aquesta idea. La immensa majoria de persones que formen part de l'Església és gent treballadora. Això de vegades ho perdem de vista. Moltes vegades no hem sabut connectar la vivència de la fe amb aquesta realitat que viu la gent. I la fe que s'ha donat era una mica la fe del culte, de la pregària personal, de l'articulació personal de Déu.

No s'ha pogut connectar més que oblidar. Els que han dirigit la pastoral tampoc ho han tingut gaire en compte, segur. La fe ha d'anar enfocada en la gent que t'envolta, per la teva feina, la teva escala, allà on estàs. I això és una cosa que s'ha d'educar, per ajudar que la gent ho descobreixi. I potser això, si no ho tens, no ho pots fer. Cadascú donem el que tenim. Si tu tens una altra percepció, és el que fas, perquè no hi ha mala voluntat.

Pepe Rodado a la Parròquia Santa Bernardeta i Sant Lluç de Torre Baró (Barcelona)

Com creus que ser capellà obrer t'ha ajudat a transmetre la Paraula?

Jo estic convençut que a mi m'han influït aquestes dues coses: l'experiència del treball i l'experiència de consiliar de moviments. El meu sentit de com configurar la parròquia està profundament marcat per això. I en línia amb això que diu el Papa de sortir fora, anar a buscar la gent que ve i que no ve a missa, establir relacions... Aquesta és la teologia del món que beu del mateix, aquesta Teologia de l'Encarnació. Ens hem de presentar al món perquè la gent se senti reconeguda, estimada, valorada... De fet, això és el que fa Déu en Jesús i el que ens convida fer a nosaltres. Jo crec que marca la manera de fer també la parròquia. És indestruïble per mi.

La Salle Catalunya es fixa 19 objectius per garantir l'atenció a les persones

L'Assemblea per a la Missió Educativa Lasal·liana (AMEL), del sector Catalunya de La Salle ha acabat aquest dimarts per donar forma a totes les accions i línies d'acció que caldrà seguir durant els pròxims quatre anys. La institució s'ha fixat 19 objectius per tenir cura de les persones més vulnerables, garantir el projecte educatiu lasal·lià i potenciar el sentiment de pertinença entre aquells que formen i han format part de la institució.

LA SALLE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Magic Line de Sant Joan de Déu preveu recaptar més de 400.000 €

Gairebé 15.000 persones han caminat aquest cap de setmana en la primera etapa de l'onzena Magic Line SJD, la caminada solidària de Sant Joan de Déu. Una primera etapa que s'ha celebrat a Barcelona i a Lleida, a més de a Mallorca, Múrcia i Las Palmas de Gran Canària. L'organització preveu superar els 400.000 € de recaptació després de les etapes de Madrid i València que se celebraran el 20 i 28 d'abril. "Hem portat la solidaritat molt lluny", diuen des de l'organització de la Magic Line, que enguany ha arribat a l'onzena edició.

SOLIDARITAT SJD | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Rebotiga n.113. Capellans obrers

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem del perfil dels capellans obrers arran de l'[entrevista](#) més llegida d'aquesta setmana. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisteri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

“‘T’acabarem’ és l’afirmació que duem al cor a la Sagrada Família”

La pandèmia va suposar una aturada de la construcció i del nombre de visitants a la **Sagrada Família**. Una situació que queda molt lluny ja amb la recuperació de visitants i les dades que han presentat aquest dimecres al matí als mitjans de comunicació. L’increment d’un 24% de visitants respecte l’any 2022 fa que el total de visitants al monument s’apropi als **cinc milions anuals de visites**. Unes xifres i un ritme de construcció que permeten al president de la Junta Constructora de la Sagrada Família, **Esteve Camps**, afirmar que “encaren el tram final de la Sagrada Família amb optimisme”.

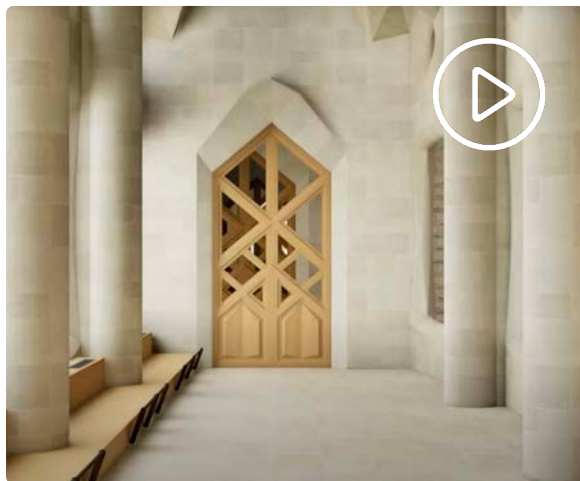
Les properes fites constructives importants són la Torre de Jesús, “que finalitzarem l’any 2025 i inaugurarem a inicis del 2026 amb motiu del **centenari de Gaudí**”, així com la finalització del carrer Provença i la inauguració de la capella de l’Assumpta. Just a l’abril es revelaran els artistes escollits per a la capella. Ningú s’oblida, però, de la façana de la Glòria, que és un dels temes més polèmics i complexos del que queda de la construcció.

“Hem rebut per primera vegada interès del consistori de Barcelona amb la visita de l’al-

calde Collboni i part del govern municipal a la basílica”, ha revel·lat Camps. El consistori s’ha interessat pel projecte i s’ha compromés a posar en marxa les comissions de treball que estudiaran la situació del projecte de la façana. “No podem renunciar al projecte d’Antoni Gaudí, i no renunciem a l’escalinata”, ha reconegut Camps. “Estem oberts a la negociació”, ha volgut matissar. Durant la roda de premsa s’ha fet balanç de la memòria de l’any 2023 de la basílica que mostra com els visitants anuals ja suposen 4.707.367, amb un notable increment de nou dels visitants asiàtics que havien deixat de venir per la pandèmia de la Covid-19.

LA BASÍLICA HA ACOLLIT 66 MISSES INTERNACIONALS, 19 CELEBRACIONS EUCARÍSTIQUES I ESDEVENIMENTS DIOCESANS, I 280.670 VISITES A LA CAPELLA DEL SANTÍSSIM

També s’ha remarcat com s’han incrementat les entrades gratuïtes a disposició de la ciutadania, a través de les Portes Obertes per Santa Eulàlia i per les Festes de la Mercè, arribant a

les 24.000 persones. També s’ha continuat apostant per les visites socials, que ha permès a 5.993 persones accedir-hi gratuïtament. Una menció especial ha estat per a l’exposició al Japó que va organitzar la basílica al país.

Pel que fa a la part de culte, la basílica ha acollit 66 misses internacionals, 19 celebracions eucarístiques i esdeveniments diocesans, i 280.670 visites a la capella del santíssim. Els ingressos anuals de la Sagrada Família de l’any 2023, provinents en la totalitat de fons privats, han supo-

sat 126,9 milions de euros, dels quals 2,3 milions d’euros s’han destinat a projectes del nou Fons d’acció social, que presentarà resultats i dades durant el mes de juny.

La Sagrada Família per a la Setmana Santa 2024 ha preparat una programació d’actes de culte, culturals i populars. La programació d’actes inclourà el Concert de Setmana Santa i el taller familiar, així com les celebracions litúrgiques de la missa de Rams, el Tríduum Pasqual i el Via Crucis. També hi haurà les il·luminacions de Setmana Santa a la façana de la Passió, que aniran acompanyades del relat de la passió i mort de Jesús amb locució musicada.

*Celebració de la Purim l'any 2023
amb les activitats per als més petits.*

Què és la festa de Purim?

La festa de Purim és una festa jueva que enguany se celebra el 24 de març. La celebració commemora la salvació del poble hebreu a l'antiga Pèrsia. "Hi havia plans d'extermini orquestrats pel primer ministre persa Aman, però es van produir una sèrie de miracles i així és com Déu els va deslliurar de l'amenaça", explica el rabí **Daniel Askenazi**, de la **Sinagoga de la Comunitat Israelita de Barcelona**. El dia que se celebra la Purim pot variar en el calendari gregorià basat en els cicles solars, ja que el calendari hebreu es basa en els cicles lunars. En general, acostuma a caure entre febrer i març.

EL fragment sobre la salvació del poble hebreu apareix narrat en el Llibre d'Ester, un dels llibres de la *Tanakh*, la Bíblia hebrea. El Llibre d'Ester narra la història de com la reina Ester i el seu oncle **Mardoqueu** van intervenir per salvar al poble jueu de l'extermini planificat per Aman. "La comunitat jueva llegeix aquest text sagrat durant Purim, la lectura es coneix amb el nom de *Meguil·la* i és una part central de la celebració d'aquest dia", comenta el rabí.

A més de la *Meguil·la*, hi ha altres tres preceptes que la comunitat jueva segueix amb ale-

gria i gratitud. “El segon dels preceptes és la celebració de banquetes, festins, àpats festius que es duen a terme a la sinagoga o a les llars, on es menja carn i es beu vi”, diu Askenazi.

Una festa alegre, significativa i plena d'activitats

El menjar també agafa protagonisme en el tercer dels preceptes anomenat *Mishloach Manot*. “Els fidels oferim i intercanviem menjar entre nosaltres, anem amb les olles, de veí en veí, de porta en porta, i intercanviem els àpats que hem preparat, que poden variar segons les tradicions i orígens de cada família”, descriu el rabí. Són plats especials entre els quals sovint es troben els *hamentaschen*, dolços que tenen una forma amb tres pics i un farciment (de pruna, dàtil, albercoc, poma, cirera, xoco-

lata, fruits secs, caramel, formatge...) posat en el seu centre. Aquesta pràctica promou la solidaritat i l'amistat entre els membres de la comunitat.

Per acabar, el quart precepte, es convida a donar *Tzedakà*. Com amb moltes festivitats jueves, es fa èmfasi en la caritat, a fer regals i donacions per ajudar a les persones que viuen en situacions fràgils i vulnerables.

En algunes comunitats, també és habitual organitzar representacions teatrals. Espectacles que, durant el dia de Purim, representen els esdeveniments relatats en el Llibre d'Ester.

La Comunitat Israelita de Barcelona ha organitzat esdeveniments per tota la setmana. Aquest dimecres han fet *workshop* d'Aman,

dijous han fet memòries al voltant d'un cafè i una *stand up comedy*. Aquest divendres res, *shabat* normal, i el dissabte, a partir de les 18:30 h es farà la lectura de la Meguil·la Ester. “Aquest darrer és l'únic acte que tenim obert al públic, diumenge organitzarem activitats per als més petits”, informen des del Centre Israelita de Barcelona.

Purim se celebra en comunitats jueves de tot el món, tant en sinagogues com en les llars particulars. A més de les celebracions religioses, moltes comunitats jueves organitzen activitats culturals i festes públiques per marcar aquesta ocasió alegre i significativa.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

Atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

L'obra de Kandinski a Zürich, Suïssa | By I, Sailko, CC BY-SA 3.0

La Facultat Antoni Gaudí convida a reflexionar sobre la relació de l'art amb l'espiritualitat

El vincle entre l'espiritualitat i l'art contemporani és una incògnita que l'Ateneu Sant Pacià s'ha proposat revelar en el seu nou curs '**Espiritualitat i Art Contemporani**'. En els darrers segles, la connexió d'una obra artística amb la religió es podia entreveure d'una forma ràpida. Amb l'arribada del segle XX, l'art sembla desvincular-se de la religió, que no de l'espiritualitat. Tant és així que el pintor abstracte Vassili Kandinski reconeixia en els seus escrits la importància de la relació entre la creació artística i la reflexió espiritual i, fins i tot, mística.

El cicle es desenvoluparà del 2 al 5 d'abril a la Facultat Antoni Gaudí en quatre sessions impartides per **Carles Torner**, **Oriol Pérez Treviño**, **Jorge Egea** i **Anna Pou**. Cadascun plantejarà el vincle des de diferents disciplines. La música, la poesia, l'escultura i la fotografia es relacionen des de diversos posicionaments amb l'espiritualitat.

L'espiritualitat com a font d'art

El papa Francesc sempre ha explicat que l'art no és només una cosa, sinó "una manera de ser, una forma de viure", expliquen des de l'Ateneu.

En un context on sembla que l'art pot haver-se desvinculat de la religió, encara conserva una profunda connexió amb l'espiritualitat. L'espiritualitat, expliquen, “no es limita a les creences religioses institucionals”, sinó que abraça una dimensió més ampla de la experiència humana, incloent la cerca de significat, la connexió amb allò transcendental i la reflexió sobre la naturalesa de l'existència.

L'art continua sent un mitjà per explorar aquests temes universals, oferint una plataforma per a la reflexió, la contemplació i l'expressió de les emocions i les experiències profundes de la vida. Així, tot i que pot haver-hi una separació de l'art i les estructures religioses, l'art segueix sent un vehicle poderós per a la exploració de la dimensió espiritual de la humanitat, enriquint-nos amb una mirada més profunda

sobre la nostra existència i la nostra relació amb el món que ens envolta.

Conceptes vinculats

“Art i espiritualitat són dos conceptes estretament lligats. L'art en majúscula és sempre un art espiritual, que ens connecta amb les qüestions més profundes i elementals de la nostra existència. Els creadors -els d'avui i els de sempre- procuren trobar, a través de l'art, una via de contacte amb el transcendent, donar resposta a les grans preguntes que tots ens fem, trobar eines que ens ajuden a viure i a comprendre(ns)”, assegura **Rosa Ribas**, que afirma que aquest curs és “una oportunitat única per conèixer i reflexionar sobre la creació artística, no des d'una perspectiva històrica, sinó viva i dinàmica”.

“La relació “espiritualitat” i “art contemporani” és una relació complexa. També ho era en altres èpoques però avui dia, i ja des del segle XX, no es pot assimilar l'espiritualitat a missatge religiós, com tampoc les arts figuratives es poden assimilar a iconografia religiosa cristiana. El concepte d'espiritualitat ha esdevingut molt més ampli. Tot i així, la creació artística no s'entén ni sembla tenir sentit si no està oberta a una transcendència i, per tant, a la idea d'espiritualitat en sentit ampli”, apunta **Anna M. Blasco**.

Més de vint entitats cristianes denuncien que les protestes a les presons vulneren els drets dels interns

Una vintena d'entitats cristianes han fet públic **un comunicat conjunt** en què expressen la seva "profunda preocupació" davant la greu situació que es troben els interns dels centres penitenciaris a conseqüència de les mobilitzacions dels funcionaris de presons. Les entitats subratllen la "legítima preocupació dels funcionaris" i el seu dret a "ser escoltats", però demanen que això no suposi "recluar en l'actual model penitenciari català, basat en la reinserció social".

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els jesuïtes reuneixen més de 400 persones a Barcelona per celebrar l'Aplec Ignasià

"La vida de sant Ignasi ens segueix inspirant avui", ha recordat el delegat dels Jesuïtes a Catalunya, **Pau Vidal**, en les paraules que ha adreçat als participants de l'Aplec Ignasià. Una trobada a Barcelona que ha organitzat la Companyia de Jesús aquest diumenge per celebrar el 500 aniversari de l'arribada d'Ignasi de Loiola a la ciutat comtal. L'aplec ha reunit més de 400 persones als Jesuïtes Casp. Vidal, en les seves paraules d'inici de la jornada, ha encoratjat als participants a seguir endavant i "anar més a fons".

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les escoles FEDAC impulsen el català amb un projecte d'apadrinament lingüístic entre alumnes

Els alumnes de batxillerat PRO de l'escola FEDAC Manresa són els padrins lingüístics de primària i secundària de l'escola que han arribat fa poc a Catalunya. Des de fa dos cursos, cada mes s'ha impulsat el projecte Apadrinament Lingüístic entre estudiants de l'escola. Aquest és el segon any que es duu a terme el projecte a FEDAC Manresa. Durant les trobades, els apadrinats posen en pràctica els seus progressos parlant català amb l'ajuda dels companys més grans en un ambient distès i de companyonia.

FEDAC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Canva.

Compartint un dinar amb una bona amiga, que està passant per un moment físic i anímic difícil, reflexionàvem sobre allò que veritablement ens ajuda en la vida per sentir-nos bé, malgrat les realitats o les situacions en què tots d'una manera o altra ens veiem implicats o abocats. Així que en mig de la conversa, ella va comparar com la seva generació havia crescut amb la idea dels beneficis de l'estat del benestar. Com si aquest dret, que els estats han d'oferir als seus ciutadans, resolgués totes les dificultats de la vida. Cosa òbviament impossible, però malgrat això, com ens aferrem a aquest concepte, pensant que per si sol produirà el ben estar. Ens va fer pensar que aquesta idea del benestar, potser hauria de denominar-se de la comoditat, ja que el nostre

Estat del benestar o de la comoditat?

RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

món potser ha avançat molt amb la tècnica i l'ingeriria, però per sentir benestar es necessita més que un dret, ja que el benestar és quelcom que es desenvolupa en l'interior de l'ésser humà, evidentment la realitat exterior pot influenciar, però per sentir benestar has de fer una reflexió interna personal, i ser capaç d'acceptar allò que t'ofereix la vida. La gent no sentirà benestar perquè visqui en un Estat de benestar. No estic advocant per perdre drets, sinó per ensenyar i gaudir de les virtuts que ens ajuden a tenir pau interior, que és el que ens pot donar ben estar.

Nosaltres dues en la nostra reflexió i situacions personals, tornàvem a la base de la nostra fe, recordant que l'Etern està sempre en favor nos-

tre, i que si dirigim la mirada a Ell, podem notar com cuida de nosaltres amb els petits detalls de la vida, transformant el nostre dolor en goig.

Diu el Salm 30:

*Has convertit els meus planys en dansa,
m'has tret el dol i m'has vestit de festa.
Per això el meu cor et cantarà; no callaré.
Senyor, Déu meu, et lloaré per sempre.*

A la vida pots esperar en el Estat del benestar que resolgui els teus contratemps, o creure que Déu pot transformar el teu interior.

Un centenar de musulmans celebren al Clot l'iftar, l'àpat que trenca el dejuni del ramadà
DL, 18/03/2024 | BETEVÉ

Tarragona estrena dues rutes pels espais de la Setmana Santa
DT, 19/03/2024 | DIARI DE TARRAGONA

El Museu de Montserrat inaugurarà divendres l'exposició 'Laus Deo. Lamazares' d'Anton Lamazares
DC, 20/03/2024 | NACIÓ DIGITAL

L'església de Sant Joan de Belcaire d'Empordà, declarada com a Bé Cultural d'Interès Nacional
DC, 20/03/2024 | EL PUNT AVUI

L'emoció marca la presentació del llibre de sor Lucía sobre Ucraïna
DC, 20/03/2024 | REGIÓ 7

El papa Francesc rep el president del Consell de Mallorca en audiència
DJ, 21/03/2024 | VILA WEB

Catifa floral d'El Crist de Dalí a l'església de Sant Pere de Figueres
DJ, 21/03/2024 | TORNAVEU

El reliquiari dels Sants Màrtirs de Gandesa torna al bisbat de Tortosa
DV, 22/03/2024 | CANAL 21

25 | LA SETMANA A LES XARXES

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

No renunciem a dir-nos les coses importants. Avui hem compartit una estona de reflexió conjunta de [#Quaresma](#) online amb les direccions generals de les escoles. Amb la [#Pasqua](#) a l'horitzó, sabent que una vida amb esperança és possible! [#intentsament](#) [#escolacompromesa](#) [Rafel Miró](#)

11:26 · 22 de març 24 · 6 Visualitzacions

Blanquerna FCRI
@BlanquernaFCRI

Les televisions locals i La Xarxa+ estrenen 'Càntic d'amic e Amat'

El concert aplega cinc corals i més de 300 intèrprets, s'estrenarà el diumenge 31 de març a les 22h. És un espectacle interpretat en el marc dels 75 anys de la Fundació Blanquerna a la Sagrada Família.

Les televisions locals i La Xarxa+ estrenen "Càntic d'amic e Amat" el diumenge 31 de març a les 22h.

75 anys
la xarxa+

11:30 · 22 de març 24 · 24 Visualitzacions

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Un Rèquiem alemany op. 45, de Johannes Brahms, protagonista del Concert de Rams a Montserrat - El cor Bach Collegium Barcelona, acompanyat per la... [#Montserrat](#) [#ConcertsMontserrat](#) [#Notíciesabadiamontserrat.cat/un-requiem-ale...](#)

9:39 · 22 de març 24 · 64 Visualitzacions

Afers religiosos
@afersreligiosos

Jornada de presentació del Baròmetre sobre religiositat 2023. Panell de persones expertes i taula d'experiències de gestió de la diversitat religiosa en l'àmbit local.
[#ReligióLocal](#) [#GestióReligiosa](#)

30 de maig a les 9:30h
A l'[@eapccat](#)

[ow.ly/HbvV50QWpwu](#)

11:10 · 22 de març 24 · 10 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Un any més ens sumem a l'[l'HoraDelPlaneta](#) [@WWFespana](#) Demà, i per aquesta bona causa, tindrà lloc l'apagada de l'estel i de les façanes del Naixement i de la Passió entre les 20.30 i les 21.30 h.

¡Un año más nos sumamos a la [#HoraDelPlaneta](#) [@WWFespana](#)! Mañana, y por esta buena causa, se apagarán la estrella y las fachadas del Nacimiento y la Pasión entre las 20:30 y las 21:30.
[#DaleUnaHoraAlPlaneta](#)

Once again this year, we're joining [#EarthHour](#) [@WWFespana](#)! Tomorrow, for this good cause, we will be switching off the Nativity façade, Passion façade and star between 8:30 pm and 9:30 pm.
[#BiggestHourForEarth](#)

10:56 · 22 de març 24 · 630 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Estem presents en la jornada: El futuro de la educació [#neoeeduca](#) [#congresoGijón](#) [@fetcoll](#) [#emoelonAndo](#) [@MariaComint](#) [@franzariquey](#) [#RafaGuerrero](#) [@EloiNortes](#)

20:14 · 15 de març 24 · 263 Visualitzacions

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Moltes gràcies per visitar-nos al [@saloensenyament!](#) Ha estat un plaer orientar-vos i acompanyar-vos!
[#orientacio](#) [#acompanyament](#) [#qualitat](#) [#escolapia](#)

19:03 · 17 de març 24 · 623 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Avui, [#DiaMundialAigua](#), difonem el recull d'activitats d'educació en el lleure relacionades amb la sabuda situació de [#sequera](#): "L'aigua, un tresor imprescindible", elaborat amb els [@esplaisMCECC](#) de la [@Fundperetarres](#) i amb el suport de [@joventutcat](#).
[ow.ly/11Ts50QZ1ym](#)

8:59 · 22 de març 24 · 142 Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Solemnitat de Sant Josep. En el fet que Jesús ha de ser intrínsecament fill de David, i que ha de ser conegut i entès com a tal, hi reconeixem la importància fonamental que té l'aportació de Josep per a la consumació de la història de la salvació.

10:05 · 19 de març 24 · 197 Visualitzacions

Jesuïtes Catalunya
@jesuïtescat

L'estada a la ciutat de Barcelona representa un nou començament per a Ignasi de Loiola. ell. Fa 500 anys que Ignasi va arribar-hi. I ho vem celebrar diumenge amb un Aplec Ignasià que va aplegar més de 400 persones.
[jesuïtes.net/ca/noticia/mes...](#)

11:30 · 21 de març 24 · 716 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui [#DiktyaFoundation](#) ha estat present a la jornada "Radiografia i prevenció de la violència en adolescents", organitzada pel grup [@NGrevia](#) de la [@unibarcelona](#), que ha tingut lloc al [@CaixaForum](#) de [#Madrid](#). S'hi han presentat dades relatives a la victimització sexual en joves.

Noemí Pereda

17:30 · 20 de març 24 · 160 Visualitzacions

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Compromesos amb la implementació d'un model de justícia restaurativa lamentem les declaracions de certs grups parlamentaris davant la crisi [#presons](#)
Ens adherim a un tercer manifest com a mostra de compromís i defensa dels [#dretshumans](#) [justiciapau.org/](#) [comunicat-del-...](#)

IDHC - Institut de Drets Humans de Catalunya i 4 més

12:23 · 22 de març 24 · 44 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

